

RapportAngående skjæring nr. 26 og 28, parsell Grong - Smalåsen../.
Skjæring nr. 26. (se vedlagte tegning nr. 99)

Undersøkelse er foretatt i denne skjæring for å søke å bringe på det rene om man må gå til å anvende slakere skråning enn projekttert (1:1,5).

Boring er foretatt med skovlbor, hvormed massen er optatt og dens beskaffenhet notert på stedet, dessuten er der tatt prøver i to borhul. På tegningen er borhullene anført og de steder hvor prøver er tatt er merket med tall fra 1 - 9.

Det meste av den haug hvorigjennem skjæringen går har vært dekket av et kvabblag, som på toppen av haugen hadde en tykkelse på 2 m., under dette ligger et lag fin grus, hvis største mektighet når opptil ca. 5 m. Gruslaget hviler på en mektig avleiring av fin sand med innleirede tynne lerlag. Hele massen i denne avleiring viser fin sjøktning i horisontalt liggende lag. Sjøktningen fremkommer dels på grunn av de enkelte sandlags noget varierende kørnstørrelse og dels på grunn av lerlagene. Sand- og lersjøktene er ialmindelighet ikke mer enn nogle få millimeter tykke, enkelte steder omkring 1 cm. Mer sjeldent forekom ca. 5 cm. tykke lerlag. De tynne lerlag er ikke jevnt fordelt i massen, men er snart rikeligere og snart mer sparsomt tilstede. I enkelte lag kan de tre så sterkt tilbake, at massen tildels kan betegnes som temmelig ren fin sand. Massen som helhet betraktet innholder mer fin sand enn lere.

I finsand - leravleiringen kan skilles mellom et over-

liggende parti, betegnet som brun fin sand med tynne lerlag og et underliggende betegnet som blå finsand med tynne lerlag. Grensen mellom disse er angitt på tegningen. Der er dog ingen vesentlig forskjell i sammensetning uten den at man såvidt kan betegne det ~~andre~~ parti - stort seet - som noget finere enn det øvre. Forskjellen ligger deri at det øvre parti har vært utsatt for delvis uttørkning med derav følgende fargeforandring hos sanden. Den angitte grense er av praktisk betydning fordi den gjennomglende noget lavere vanngehalt i den brune fine sand, med tynne lerlag gjør at massen i dette parti er bedre enn i det underliggende.

Arbeidsdriften hittil har kun foregått i det øvre parti, hvor man har kunnet gå frem med lodrette veggheider på 4 a 5 m., som har vist sig å stå godt. At massen i det hele kan stå vertikalt og med så betydelig høide må bero på lerlagene og at leron i disse er temmelig fast. Når man kommer ned i den blå finsand med tynne lerlag blir man nødt til å gå frem med større forsiktighet, avsatsenes høide bør neppe være over et par meter. Det vil være en fordel om driften kan foregå langsomt så massen etterhvert kan uttørkes endel.

Man har gjort forsøk på å gå inn i høide med planum fra begge skjæringens ender - antagelig med lodret vegg i stuff - men inntrufne signinger har gjort at forsøket har måttet opgies. Grunnen hertil fremgår av tegningen, hvorav sees, at når man i planumshøide har nået inn til den blå finsand - på hvilket tidspunkt den vertikale veggheide i stuff antagelig har vært 3 a 3,5 m. - har signing i massen fundet sted.

Med hensyn til skjæringens fremtidige skråning er un-

dertegnede kommet til, at den ikke bør være brattere enn
1 : 2 1/4, som jeg tillater mig å foreslå anvendt.
